

MUZEUL DE ARTĂ ARAD

SEVER FRENTIU - PERIOADA ARĂDEANĂ

SEVER FRENȚIU

70 de ani de la naștere

Generos până la naivitate, și naiv până la inocența la care ajung artiștii hărăziți de destin să stea la masa celor aleși. Înțeleghător față de nemernici, intolerant ca apărător al breslei, străin de ce se cheamă invidie, entuziasmat dar și melancolic, figură de ascet cu privirea blândă sub care se ascunde un personaj frământat, parcă desprins din Renaștere și pus să viețuiască în acest secol, așa l-am cunoscut pe Sever Frențiu, artistul ce a marcat profund Aradul cultural al unor vremuri neliniștite.

Casa și atelierul său din Pădurice au fost locuri de inițiere, școală pentru tinerii artiști, scenă de interminabile dezbateri de idei, teren fecund de creație, refugiu pentru neînțeleși, adăpost vremelnice pentru cei în trecere, oază de bucurie pentru prieteni și boemă a urbei.

Nu a fost preocupat de ierarhii artistice, nu a fost bântuit de orgolii nemăsurate, n-u a cultivat slugarnic esteți și comentatori de artă, conștient de talentul său firesc, de firescul așezării sale într-un loc privilegiat în arta românească.

Opera sa, abia de acum va fi cunoscută și prețuită cu adevărat iar timpul va adăuga acea esență tare necesară lucrurilor durabile.

OVIDIU CORNEA

Marile genii artistice conștiente de valoarea lor au promovat cu orice ocazie și o implicare în viața civică care să fie de folos societății pe care o reprezintă.

Conform deschiderilor fascinante găsite pe tărâm artistic, marele Enescu în muzică, Brâncuși în sculptură, Eugen Ionescu în teatru, Corneliu Baba în pictură și mulți alți creatori români, Sever Frențiu cunoscut cu pictura și scenografia sa mai mult în afara granițelor țării, după revoluția decembristă, sesizând haosul existent în cadrul societății românești, a luat repede o poziție neglijându-și creativitatea sa artistică și s-a implicat conștient în viața civică.

Binecunoscutul pictor Sever Frențiu a organizat în București și în România Alianța Civică, organizație nepartinică care a dorit să promoveze democrația, fiind dealtfel primul președinte al Alianței Civice București.

Pe planul legăturilor internaționale a participat la reorganizarea mișcării rotariene din România, fiind dealtfel și promotorul și susținătorul reînființării Clubului Rotary la Arad.

Pe plan și mai solid a intrat în structurile de control internațional ale lumii, cu ajutorul cărora a reușit să reunifice lojile masonice din România.

Recunoașterea internațională a Masoneriei române se datorează nemijlocit lui Sever Frențiu care a depus eforturi susținute.

Om de mare cultură, a reușit să convingă tot ce era de convins că locul României este în sânul Comunității Democratice Internaționale.

Acesta a fost OMUL SEVER FRENȚIU.

Dr. LIVIU MOLDOVAN

Sever Frențiu ocupă un loc cu totul aparte în pictura noastră contemporană. Singularitatea lui se conturează în primul rând prin modul personal, extrem de ingenios, prin care a transformat în gest propriu, înrăuirile marilor săi înaintași, Grigorescu și Luchian, sau cea a maestrului său din anii studenției clujene, Aurel Ciupe. Sever Frențiu a explorat filonul liric al picturii tradiționale românești, cu o eleganță, o concizie și un rafinament ce ne trimite gândul la arta unui Toulouse-Lautrec. Finea expresiei sale cromatice este susținută de o fermecătoare virtuozitate tehnică. Această virtuozitate nu se exersează însă niciodată în gol, ca un scop în sine. Ea este pusă întotdeauna în serviciul realizării unui echilibru, așa zice "clasic", între culoare și desen, conceput ca o structură a formei.

Acest "clasicism" ne asigură că pictura lui Sever Frențiu are forța de a dăinui dincolo de timpul său. Ea va vorbi celor ce vor veni după noi, despre visele noastre frumoase dar și despre spaimile și coșmarurile care ne-au bântuit. Această stare de angoasă a timpului nostru se desprinde din pictura lui Sever Frențiu, din a doua etapă a vieții și carierei sale. Am numit cândva această pictură "o variantă românească a suprarealismului european". N-am găsit atunci alți termeni pentru a defini o pictură poetică, încărcată de simboluri, prin care un artist de o mare sensibilitate transfigurează în imagini tulburătoare existența tragică a poporului său.

HORIA MEDELEANU

Reunită într-un context expozițional spațiat cronologic în intervalul 1955 - 1970, creația lui Sever Frențiu se subsumează unei dimensiuni amprentate drept *perioada arădeană*. Sintagma nu are menirea de a desprinde sau a delimita o etapă din întreg, dimpotrivă perioada arădeană constituie începutul unui traiect evolutiv. Estetic, acum se relaționează elementele care stabilesc continuitatea între faza picturală, cea cu ușoare tente constructiviste și suprarealism.

Efervescența cromatică și eleganța desenului sunt vizibile în pânzele cu flori, pești sau obiecte uzuale însumate în naturi statice care nu poartă deloc amprenta facilului și care prin subiect, culoare și tehnică îl apropie pe Sever Frențiu de mentorul său Catul Bogdan.

Conjugarea *eu*-lui în autoportrete dublate de seria portretelor dovedesc exercițiul introspecției și fina analiză psihologică aplicată celuilalt. Experiența portretizării, dar mai ales cea a scenografiei este recunoscutibilă în suita de vitralii care decorează holul Palatului Administrativ din Arad. Din mijlocul grațiilor care personifică lunile anului și anotimpurile, artistul prin imaginea lui Cronos parcurge timpul și străbate timpurile.

Sfârșitul perioadei arădene stă sub semnul începutului suprarealismului în creația lui Sever Frențiu. Subiectele imaginate acum sunt construite din elemente care fac trimiteri la recuzita specifică acestui curent pictural; ele sunt dizlocate din logica conexiunilor firești însă nu îl șocheză pe privitor (asemeni lui Dalí) având mai degrabă o încărcătură simbolică.

Sever Frențiu - perioada arădeană se dorește a fi un demers recuperator al cărui obiectiv este re/descoperirea unui profil plastic prea puțin conturat din perspectivă expozițională.

ADRIANA PANTAZI

Pliant tipărit cu prilejul expoziției **Sever Frențiu - perioada arădeană**, organizată la Muzeul de Artă Arad (18 octombrie - 25 noiembrie 2001) cu sprijinul financiar al Consiliului Județean Arad și al Clubului Rotary Arad.

curator: Adriana Pantazi

design: Onisim Colta

foto: Florin Hornoiu

tipar: TRINOM Arad

Se aduc mulțumiri speciale domnilor Ovidiu Cornea și Onisim Colta

coperta: Sever Frențiu - **Anotimpurile și Lunile anului** (detalii), vitralii, Palatul Administrativ, Arad

Catalogul lucrărilor expuse

Colecția MUZEULUI DE ARTĂ ARAD

1. **Insula a treia**, ulei pe carton, 31/43 cm, semnat dreapta jos cu negru: *Frențiu 56*
2. **Sora mea**, pastel, 25/21 cm, semnat dreapta jos cu creion: *Frențiu 56*
3. **Picás**, ulei pe carton, 42,5/28,5 cm, semnat stânga jos cu negru: *Frențiu 57*
4. **Spălătoreasa**, ulei pe carton, 34,5/45,5 cm, semnat dreapta jos cu brun: *Frențiu 57*
5. **Cârciumărese**, ulei pe pânză, 59/60 cm, semnat dreapta jos cu negru: *S. Frențiu 58*
6. **Natură statică**, ulei pe pânză, 42/56 cm, semnat dreapta jos cu verde: *S. Frențiu 58*
7. **Farfurie cu plătică**, ulei pe pânză, 50/59 cm, semnat dreapta jos cu negru: *S. Frențiu*, nedatat /1961/
8. **Portret de turcoaică**, ulei pe pânză, 43,5/20 cm, ne-semnat, nedatat /1960/
9. **Natură statică cu mandolină**, ulei pe pânză, 120/96 cm, semnat dreapta jos cu negru în siglă cu cerc: *S.F 64*
10. **Primăvara eternă**, ulei pe carton, 65/55 cm, ne-semnat, nedatat, /1967-68/
11. **Aforisme**, ulei pe pânză, 74/90 cm, semnat dreapta jos cu brun în siglă cu cerc: *S.F* nedatat /1969-70/
12. **Fiecare la locul lui**, ulei pe pânză, 100/135 cm, semnat dreapta jos cu ocră în siglă cu cerc: *S.F.*, nedatat /1969-70/
13. **Victorie**, ulei pe pânză, 100/140 cm, semnat dreapta jos cu brun în siglă cu cerc: *S.F.*, nedatat /1970/

Colecția MUZEULUI DE ARTĂ TIMIȘOARA

14. **Bucătărie**, ulei pe carton, 26/34cm, semnat dreapta jos cu negru: *Frențiu 56*
15. **Natură moartă**, ulei pe carton, 33,5/29,5 cm, semnat stânga jos cu negru: *Frențiu*, nedatat /1956/
16. **Malul Mureșului**, ulei pe carton, 33/46 cm, amprentat în stânga jos cu coada pensulei: *Frențiu 56*
17. **Casa Didoaiei**, ulei pe carton, 30,5/44,5 cm, semnat dreapta jos cu negru: *Frențiu 56*
18. **Portretul unei fete în negru**, ulei pe pânză, 63,5/37 cm, semnat dreapta jos cu negru: *Frențiu 56*
19. **Portret de fetiță**, desen în sepia pe hârtie, 29/21,5 cm, semnat deapta jos cu creion: *Frențiu 56*
20. **Somotei**, ulei pe pânză, 68/67,5 cm, semnat dreapta jos cu negru: *S.Frențiu 59*
21. **Floarea soarelui**, ulei pe pânză, 62/54,5 cm, semnat stânga jos cu negru: *S.Frențiu 59*
22. **Flori**, ulei pe carton, 66,5/50 cm, semnat dreapta jos cu creion: *S Frențiu 62*
23. **Ochii apelor**, ulei pe pânză, 135/100 cm, semnat dreapta jos cu gri în siglă cu cerc: *S.F.*; nedatat /1968-69/

Colecția ONISIM COLTA

24. **Dobrogeancă**, tehnică mixtă pe hârtie, 27/15 cm, semnat dreapta jos cu negru: *Frențiu 1957*
25. **Peisaj de toamnă**, ulei pe pânză, 50/68,5 cm, ne-semnat, nedatat /1961/
26. **Pescari în Deltă**, ulei pe carton, 46/65 cm, semnat dreapta jos: *S.Frențiu 63*
27. **Schiță de costum Desdemona** (Othello de W. Sheakespeare), desen, 43/25 cm, ne-semnat, nedatat /1963/
28. **Schiță de costum Othello** (Othello de W. Sheakespeare), desen, 43/25 cm, ne-semnat, nedatat /1963/
29. **Schiță de costum Barbantio** (Othello de W. Sheakespeare), desen, 43/25 cm, ne-semnat, nedatat /1963/
30. **Onisim Colta, Omagiu. Frențiu pictându-l pe Frențiu**, desen color pe hârtie Canson, 48/33 cm, semnat stânga jos: *O.Colta 98*

Colecția OVIDIU CORNEA

31. **Odihnă**, tehnică mixtă pe hârtie, 23/25 cm, semnat centru jos cu negru: *Frențiu 1957*
32. **Peisaj în cafea**, cafea și creion pe hârtie, 22/43 cm, semnat dreapta sus cu creion: *S.Frențiu 1957*
33. **Nud**, ulei pe carton, 49/40 cm, amprentat cu coada pensulei dreapta sus: *S.Frențiu 60*
34. **Autoportret**, pastel, 47/32,5 cm, semnat centru sus cu roșu: *Frențiu 1960*
35. **Portret de femeie pe roșu**, ulei pe carton, 60/48 cm, amprentat cu acul dreapta jos în siglă cu cerc: *S.F 63*
36. **Plimbare în parc**, acuarelă, 50/50 cm, semnat dreapta jos cu negru: *S.Frențiu*, nedatat

Colecția EMILIA și VIOREL JURCA

37. **Cap de fetiță**, desen sepia pe hârtie, 29/26 cm, semnat dreapta jos lateral cu creionul: *S.Frențiu 56*
38. **Barcă la țarm**, ulei pe carton, 48/68 cm, semnat dreapta jos cu ocră în siglă cu cerc: *FS 60*
39. **Autoportret**, ulei pe carton, 23,5/17,5 cm, amprentat cu coada pensulei dreapta jos: *S.Frențiu 61*
40. **Natură statică cu flori**, ulei pe carton, 49/37 cm, ne-semnat, nedatat /1962/

Colecția Dr. FELICIAN GAVRIȘIU

41. **Autoportret**, ulei pe pânză, 62/46 cm, semnat stânga jos cu negru: *S.Frențiu 57*
42. **Zizi**, ulei pe pânză, 52/32 cm, semnat stânga sus cu bleumarin: *S.Frențiu 57*
43. **Răscoala din 1907**, tehnică mixtă pe hârtie, 20/42 cm, semnat dreapta jos cu brun: *S.Frențiu 1957*
44. **Portret de femeie**, ulei pe pânză, 58/49 cm, semnat dreapta jos cu negru în siglă cu cerc: *S.F 63*

Colecția MILOȘ CRISTEA

45. **Portretul sculptorului Brudașcu**, pastel, 40/32,5 cm, semnat dreapta jos cu creionul: *Frențiu 58*
46. **Portret de femeie**, tempera pe hârtie, 26,5/21 cm, semnat dreapta jos cu creionul: *S.Frențiu 1959*
47. **Pești**, ulei pe pânză, 36,5/47 cm, amprentat cu acul dreapta sus în siglă cu cerc: *S.F 67*
48. **Autoportret**, caricatură, desen, 28/21cm, semnat dreapta jos: *S.Frențiu*, nedatat

Colecția MANASE GHINGA

49. **Zizi**, ulei pe pânză, 70/55 cm, semnat stânga jos cu negru: *S. Frențiu 59*
50. **Natură statică cu fructe și flori**, ulei pe carton, 70/60 cm, amprentat cu coada pensulei dreapta jos: *Frențiu 59*
51. **Colț de atelier**, ulei pe pânză, 65/59 cm, semnat dreapta jos cu negru: *S.Frențiu 59*
52. **Natură statică cu ceașcă verde**, ulei pe carton, 70/60 cm, amprentat cu coada pensulei dreapta jos: *S.Frențiu 60*

Colecția ALEXANDRU BRAICA

53. **Lotci la malul mării**, tehnică mixtă pe carton, 35/49 cm, semnat dreapta jos cu creion: *S.Frențiu 60*
54. **Femeie în grădină**, tehnică mixtă pe carton, 32/32 cm, semnat dreapta jos cu creion: *S.Frențiu 61*

Colecția IRMA SZABO FERENCZ

55. **Portret de tânăr**, tehnică mixtă pe hârtie, 38/28 cm, semnat stânga sus cu negru: *S.Frențiu 57*
56. **Mama artistului**, pastel, 23/21 cm, semnat dreapta sus cu negru: *Frențiu*, nedatat /1969/

Colecția IOAN POPMARC

57. **Maternitate**, pastel, 30/40 cm, semnat dreapta jos cu negru: *S.Frențiu*, nedatat

Colecția MARCEL MUNTEANU

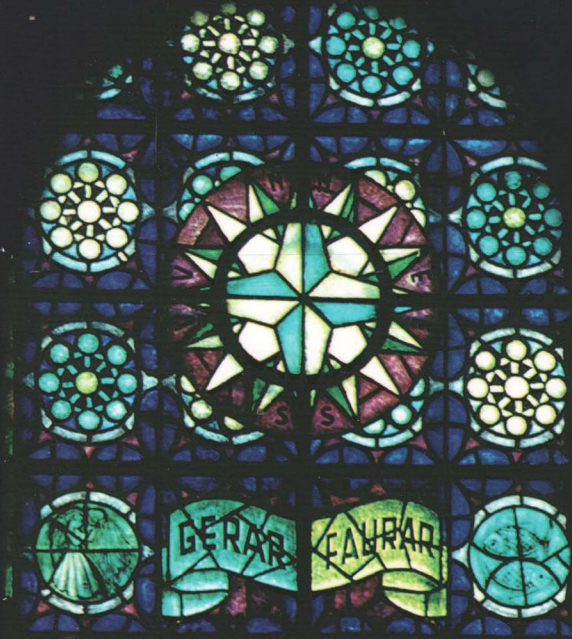
58. **Portret de femeie**, ulei pe carton, 50/40 cm, amprentat cu coada pensulei dreapta sus: *S.Frențiu 1959*

Colecția VASILE SANDU

59. **Portret de bărbat**, cărbune, 43/35 cm, semnat dreapta jos cu creionul: *S.Frențiu 59*

Colecția TEATRULUI DE STAT ARAD

60. **Uitare**, ulei pe carton, 55/66 cm, semnat dreapta jos în siglă cu ocră: *S.F.*, nedatat /1969-70/

SEVER FRENȚIU s-a născut în 15 septembrie 1931 la Săcuieni (jud. Bihor). În 1949 absolvă studiile medii în Arad și se înscrie la Institutul de Arte din Cluj unde i-a avut profesori pe Petre Abrudan, Aurel Ciupe și Catul Bogdan. În anul 1955 termină facultatea și se stabilește la Arad. Lucrează ca scenograf mai întâi la Teatrul de Păpuși, iar în perioada 1960-1970 la Teatrul de Stat; colaborează și cu teatre din Ungaria. În paralel, pictează mult, participă la expoziții locale, județene și bienale; din 1961 devine președintele U.A.P. Arad. În anul 1970 se stabilește la București unde îmbină arta picturii cu cea a scenografiei de teatru (Teatrul Ion Creangă, Teatrul Țândărică, Teatrul Lucia Sturdza Bulandra, Teatrul Evreiesc și Teatrul Mic) și film (Studioul de Film Buftea). După 1978 călătorește și lucrează în Sudan, Italia (își perfecționează tehnica prelucrării sticlei în atelierele de la Murano), Franța (împreună cu soția sa, Zizi Frențiu, predă lecții de actorie și regie copiilor handicapați), în Danemarca, Norvegia, Elveția și Canada (lucrează ca scenograf). Începând din 1990 se implică în viața civică: membru al Alianței Civice; 1991 membru fondator al Clubului Rotary și vicepreședinte în perioada 1994-95; în 1996 este ales Mare Maestru al Marii Loji Masonice din România. S-a stins din viață în 9 noiembrie 1997, într-un spital de cardiologie din Faenza. Este înmormântat în cimitirul Bellu Catholic. Pe lângă numeroasele expoziții colective și de grup din țară și străinătate a avut expoziții personale la: Arad (1968), Veneția, Milano, Ravena, Torino, Roma (1970), Bekescsaba (1972), Frankfurt (1978), Sofia (1985), București (1996). Expoziții postume: *Un gând pentru Sever Frențiu*, Căminul Artei București (1998), *Sever Frențiu, perioada arădeană*, Muzeul de Artă Arad (2001). Lucrări semnate Sever Frențiu se află în colecții de stat și private din România, Germania, Italia, Anglia, Danemarca, Suedia, Olanda, Canada, S.U.A.

MUZEUL DE ARTĂ ARAD

Sever Frențiu, Schiță de costum *Othello*, desen, 43/25 cm, nesemnat, nedatat /1963/ colecția Onisim Colta

SEVER FRENȚIU s-a născut în 15 septembrie 1931 la Săcuieni (jud Bihor). În 1949 absolvă studiile medii în Arad și se înscrie la Institutul de Arte din Cluj unde i-a avut profesori pe Petre Abrudan, Aurel Ciupe și Catul Bogdan. În anul 1955 termină facultatea și se stabilește la Arad. Lucrează ca scenograf mai întâi la Teatrul de Păpuși, iar în perioada 1960-1970 la Teatrul de Stat; colaborează și cu teatre din Ungaria. În paralel, pictează mult, participă la expoziții locale, județene și bienale; din 1961 devine președintele U.A.P Arad. În anul 1970 se stabilește la București unde îmbină arta picturii cu cea a scenografiei de teatru (Teatrul Ion Creangă, Teatrul Tândărică, Teatrul Lucia Sturza Bulandra, Teatrul Evreiesc și Teatrul Mic) și film (Studioul de Film Buftea). După 1978 călătorește și lucrează în Sudan, Italia (își perfecționează tehnica prelucrării sticlei în atelierele de la Murano), Franța (împreună cu soția sa, Zizi Frențiu, predă lecții de actorie și regie copiilor handicapați), în Danemarca, Norvegia, Elveția și Canada (lucrează ca scenograf). Începând din 1990 se implică în viața civică: membru al Alianței Civice; 1991 membru fondator al Clubului Rotary și vicepreședinte în perioada 1994-95; în 1996 este ales Mare Maestru al Marii Loji Masonice din România. S-a stins din viață în 9 noiembrie 1997, într-un spital de cardiologie din Faenza. Este înmormântat în cimitirul Bellu Catholic. Pe lângă numeroasele expoziții colective și de grup din țară și străinătate a avut expoziții personale la: Arad (1968), Veneția, Milano, Ravena, Torino, Roma (1970), Bekescsaba (1972), Frankfurt (1978), Sofia (1985), București (1996) Expoziții postume: *Un gând pentru Sever Frențiu*, Căminul Artei București (1998), *Sever Frențiu, perioada arădeană*, Muzeul de Artă Arad (2001). Lucrări semnate Sever Frențiu se află în colecții de stat și private din România, Germania, Italia, Anglia, Danemarca, Suedia, Olanda, Canada, S.U.A.

MUZEUL DE ARTĂ ARAD

Sever Frențiu, Aforisme.
ulei pe pânză, 74/90 cm,
semnat dreapta jos în siglă: S.F., nedatat /1969-70/
colecția Muzeul de Artă Arad

SEVER FRENȚIU s-a născut în 15 septembrie 1931 la Săcuieni (jud. Bihor). În 1949 absolvă studiile medii în Arad și se înscrie la Institutul de Arte din Cluj unde i-a avut profesori pe Petre Abrudan, Aurel Ciupe și Catul Bogdan. În anul 1955 termină facultatea și se stabilește la Arad. Lucrează ca scenograf mai întâi la Teatrul de Păpuși, iar în perioada 1960-1970 la Teatrul de Stat; colaborează și cu teatre din Ungaria. În paralel, pictează mult, participă la expoziții locale, județene și bienale; din 1961 devine președintele U.A.P. Arad. În anul 1970 se stabilește la București unde îmbină arta picturii cu cea a scenografiei de teatru (Teatrul Ion Creangă, Teatrul Țândărică, Teatrul Lucia Sturdza Bulandra, Teatrul Evreiesc și Teatrul Mic) și film (Studioul de Film Buftea). După 1978 călătorește și lucrează în Sudan, Italia (își perfecționează tehnica prelucrării sticlei în atelierele de la Murano), Franța (împreună cu soția sa, Zizi Frențiu, predă lecții de actorie și regie copiilor handicapați), în Danemarca, Norvegia, Elveția și Canada (lucrează ca scenograf). Începând din 1990 se implică în viața civică: membru al Alianței Civice; 1991 membru fondator al Clubului Rotary și vicepreședinte în perioada 1994-95; în 1996 este ales Mare Maestru al Marii Loji Masonice din România. S-a stins din viață în 9 noiembrie 1997, într-un spital de cardiologie din Faenza. Este înmormântat în cimitirul Bellu Catholic. Pe lângă numeroasele expoziții colective și de grup din țară și străinătate a avut expoziții personale la: Arad (1968), Veneția, Milano, Ravena, Torino, Roma (1970), Bekescsaba (1972), Frankfurt (1978), Sofia (1985), București (1996). Expoziții postume: *Un gând pentru Sever Frențiu*, Căminul Artei București (1998), *Sever Frențiu, perioada arădeană*, Muzeul de Artă Arad (2001). Lucrări semnate Sever Frențiu se află în colecții de stat și private din România, Germania, Italia, Anglia, Danemarca, Suedia, Olanda, Canada, S.U.A.

MUZEUL DE ARTĂ ARAD

Sever Frențiu, Floarea soarelui,
ulei pe pânză, 62/54,5 cm,
semnat stânga jos cu negru: *S.Frențiu 59*
colecția Muzeul de Artă Timișoara

SEVER FRENȚIU s-a născut în 15 septembrie 1931 la Săcuieni (jud. Bihor). În 1949 absolvă studiile medii în Arad și se înscrie la Institutul de Arte din Cluj unde i-a avut profesori pe Petre Abrudan, Aurel Ciupe și Catul Bogdan. În anul 1955 termină facultatea și se stabilește la Arad. Lucrează ca scenograf mai întâi la Teatrul de Păpuși, iar în perioada 1960-1970 la Teatrul de Stat; colaborează și cu teatre din Ungaria. În paralel, pictează mult, participă la expoziții locale, județene și bienale; din 1961 devine președintele U.A.P Arad. În anul 1970 se stabilește la București unde îmbină arta picturii cu cea a scenografiei de teatru (Teatrul Ion Creangă, Teatrul Tândărică, Teatrul Lucia Sturdza Bulandra, Teatrul Evreiesc și Teatrul Mic) și film (Studioul de Film Buftea). După 1978 călătorește și lucrează în Sudan, Italia (își perfecționează tehnica prelucrării sticlei în atelierelor de la Murano), Franța (împreună cu soția sa, Zizi Frențiu, predă lecții de actorie și regie copiilor handicapați), în Danemarca, Norvegia, Elveția și Canada (lucrează ca scenograf). Începând din 1990 se implică în viața civică: membru al Alianței Civice; 1991 membru fondator al Clubului Rotary și vicepreședinte în perioada 1994-95; în 1996 este ales Mare Maestru al Marii Loji Masonice din România. S-a stins din viață în 9 noiembrie 1997, într-un spital de cardiologie din Faenza. Este înmormântat în cimitirul Bellu Catholic. Pe lângă numeroasele expoziții colective și de grup din țară și străinătate a avut expoziții personale la: Arad (1968), Veneția, Milano, Ravena, Torino, Roma (1970), Bekescsaba (1972), Frankfurt (1978), Sofia (1985), București (1996). Expoziții postume: *Un gând pentru Sever Frențiu*, Căminul Artei București (1998), *Sever Frențiu, perioada arădeană*, Muzeul de Artă Arad (2001). Lucrări semnate Sever Frențiu se află în colecții de stat și private din România, Germania, Italia, Anglia, Danemarca, Suedia, Olanda, Canada, S.U.A.

MUZEUL DE ARTĂ ARAD

Sever Frențiu, Maternitate,
pastel, 30/40 cm,

semnat dreapta jos cu negru: *S. Frențiu*, nedatat
colecția Ioan Popmarc

SEVER FRENȚIU s-a născut în 15 septembrie 1931 la Săcuieni (jud.Bihor). În 1949 absolvă studiile medii în Arad și se înscrie la Institutul de Arte din Cluj unde i-a avut profesori pe Petre Abrudan, Aurel Ciupe și Catul Bogdan. În anul 1955 termină facultatea și se stabilește la Arad. Lucrează ca scenograf mai întâi la Teatrul de Păpuși, iar în perioada 1960-1970 la Teatrul de Stat; colaborează și cu teatre din Ungaria. În paralel, pictează mult, participă la expoziții locale, județene și bienale; din 1961 devine președintele U.A.P Arad. În anul 1970 se stabilește la București unde îmbină arta picturii cu cea a scenografiei de teatru (Teatrul Ion Creangă, Teatrul Tândărică, Teatrul Lucia Sturdza Bulandra, Teatrul Evreiesc și Teatrul Mic) și film (Studioul de Film Buftea). După 1978 călătorește și lucrează în Sudan, Italia (își perfecționează tehnica prelucrării sticlei în atelierele de la Murano), Franța (împreună cu soția sa, Zizi Frențiu, predă lecții de actorie și regie copiilor handicapați), în Danemarca, Norvegia, Elveția și Canada (lucrează ca scenograf). Începând din 1990 se implică în viața civică: membru al Alianței Civice; 1991 membru fondator al Clubului Rotary și vicepreședinte în perioada 1994-95; în 1996 este ales Mare Maestru al Marii Loji Masonice din România. S-a stins din viață în 9 noiembrie 1997, într-un spital de cardiologie din Faenza. Este înmormântat în cimitirul Bellu Catholic. Pe lângă numeroasele expoziții colective și de grup din țară și străinătate a avut expoziții personale la: Arad (1968), Veneția, Milano, Ravena, Torino, Roma (1970), Bekescsaba (1972), Frankfurt (1978), Sofia (1985), București (1996). Expoziții postume: *Un gând pentru Sever Frențiu*, Căminul Artei București (1998), *Sever Frențiu, perioada arădeană*, Muzeul de Artă Arad (2001). Lucrări semnate Sever Frențiu se află în colecții de stat și private din România, Germania, Italia, Anglia, Danemarca, Suedia, Olanda, Canada, S.U.A.

MUZEUL DE ARTĂ ARAD

Sever Frențiu, Primăvara eternă,
ulei pe carton, 65 /55 cm, nesemnat, nedatat, /1967-68/
colecția Muzeul de Artă Arad

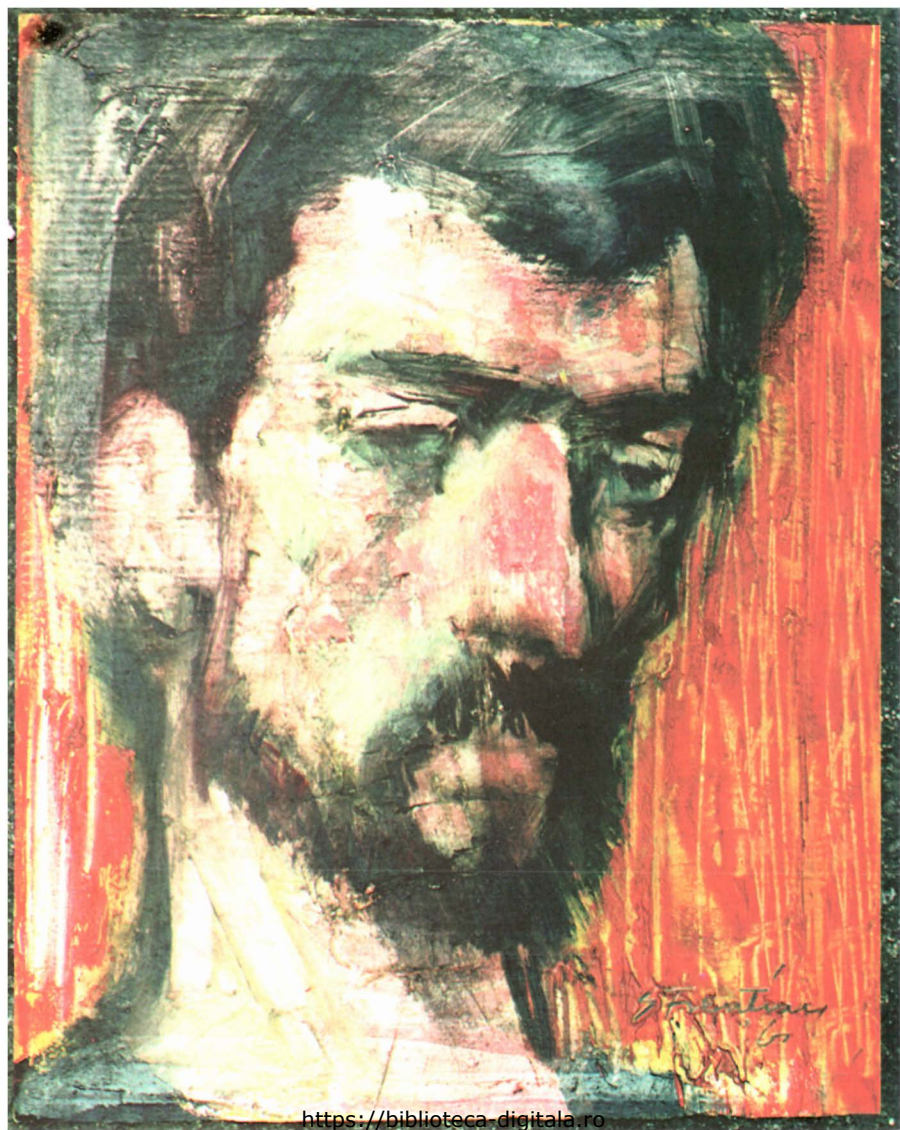

SEVER FRENȚIU s-a născut în 15 septembrie 1931 la Săcuieni (jud Bihor). În 1949 absolvă studiile medii în Arad și se înscrie la Institutul de Arte din Cluj unde i-a avut profesori pe Petre Abrudan, Aurel Ciupe și Catul Bogdan. În anul 1955 termină facultatea și se stabilește la Arad. Lucrează ca scenograf mai întâi la Teatrul de Păpuși, iar în perioada 1960-1970 la Teatrul de Stat; colaborează și cu teatre din Ungaria. În paralel, pictează mult, participă la expoziții locale, județene și bienale; din 1961 devine președintele U.A.P Arad. În anul 1970 se stabilește la București unde îmbină arta picturii cu cea a scenografiei de teatru (Teatrul Ion Creangă, Teatrul Tândărică, Teatrul Lucia Sturdza Bulandra, Teatrul Evreiesc și Teatrul Mic) și film (Studioul de Film Buftea). După 1978 călătorește și lucrează în Sudan, Italia (își perfecționează tehnica prelucrării sticlei în atelierele de la Murano), Franța (împreună cu soția sa, Zizi Frențiu, predă lecții de actorie și regie copiilor handicapați), în Danemarca, Norvegia, Elveția și Canada (lucrează ca scenograf). Începând din 1990 se implică în viața civică: membru al Alianței Civice; 1991 membru fondator al Clubului Rotary și vicepreședinte în perioada 1994-95; în 1996 este ales Mare Maestru al Marii Loji Masonice din România. S-a stins din viață în 9 noiembrie 1997, într-un spital de cardiologie din Faenza. Este înmormântat în cimitirul Bellu Catholic. Pe lângă numeroasele expoziții colective și de grup din țară și străinătate a avut expoziții personale la: Arad (1968), Veneția, Milano, Ravena, Torino, Roma (1970), Bekescsaba (1972), Frankfurt (1978), Sofia (1985), București (1996). Expoziții postume: *Un gând pentru Sever Frențiu*, Căminul Artei București (1998), *Sever Frențiu, perioada arădeană*, Muzeul de Artă Arad (2001). Lucrări semnate Sever Frențiu se află în colecții de stat și private din România, Germania, Italia, Anglia, Danemarca, Suedia, Olanda, Canada, S.U.A.

MUZEUL DE ARTĂ ARAD

Sever Frențiu, Peisaj de toamnă,
ulei pe pânză, 50/68,5 cm, nesemnat, nedatat /1961/
colecția Onisim Colta

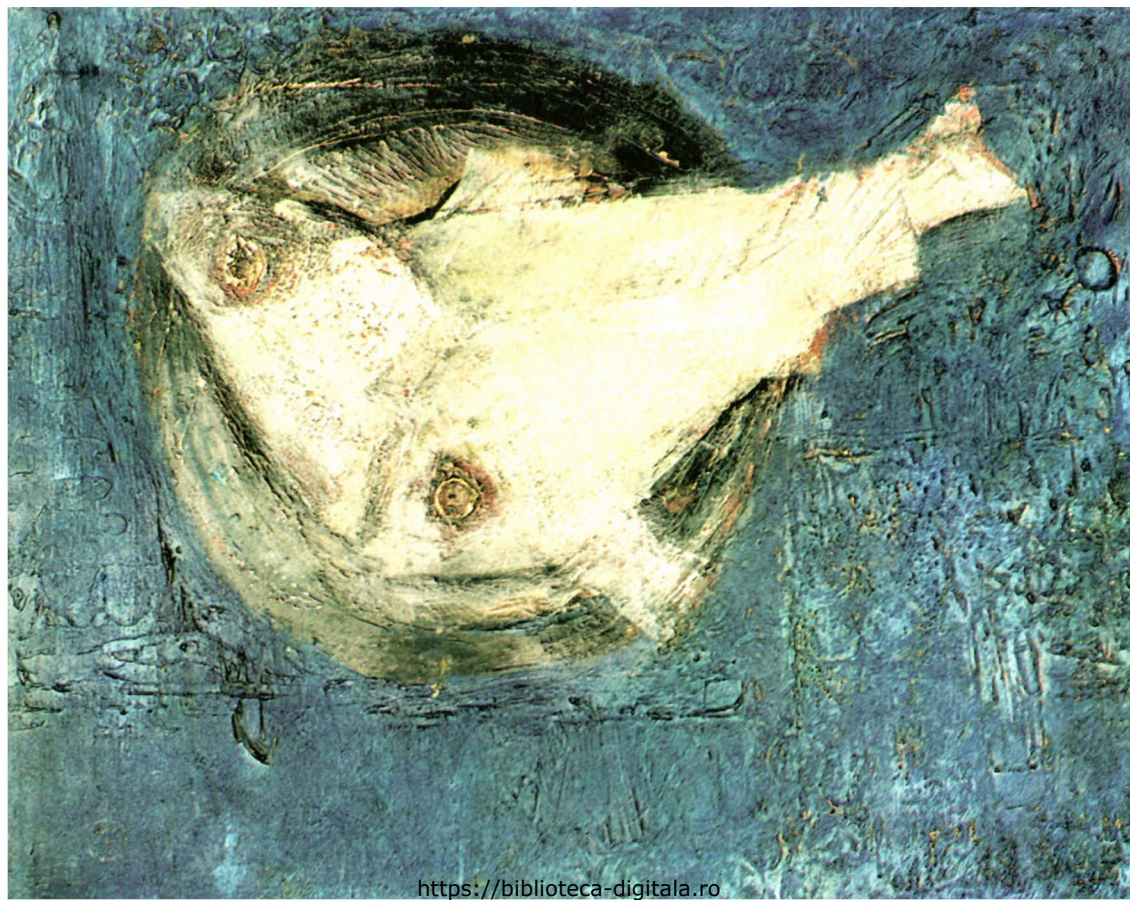

SEVER FRENȚIU s-a născut în 15 septembrie 1931 la Săcuieni (jud.Bihor). În 1949 absolvă studiile medii în Arad și se înscrie la Institutul de Arte din Cluj unde i-a avut profesori pe Petre Abrudan, Aurel Ciupe și Catul Bogdan. În anul 1955 termină facultatea și se stabilește la Arad. Lucrează ca scenograf mai întâi la Teatrul de Păpuși, iar în perioada 1960-1970 la Teatrul de Stat; colaborează și cu teatre din Ungaria. În paralel, pictează mult, participă la expoziții locale, județene și bienale; din 1961 devine președintele U.A.P.Arad. În anul 1970 se stabilește la București unde îmbină arta picturii cu cea a scenografiei de teatru (Teatrul Ion Creangă, Teatrul Tândărică, Teatrul Lucia Sturdza Bulandra, Teatrul Evreiesc și Teatrul Mic) și film (Studioul de Film Buftea). După 1978 călătorește și lucrează în Sudan, Italia (își perfecționează tehnica prelucrării sticlei în atelierele de la Murano), Franța (împreună cu soția sa, Zizi Frențiu, predă lecții de actorie și regie copiilor handicapați), în Danemarca, Norvegia, Elveția și Canada (lucrează ca scenograf). Începând din 1990 se implică în viața civică: membru al Alianței Civice; 1991 membru fondator al Clubului Rotary și vicepreședinte în perioada 1994-95; în 1996 este ales Mare Maestru al Marii Loji Masonice din România. S-a stins din viață în 9 noiembrie 1997, într-un spital de cardiologie din Faenza. Este înmormântat în cimitirul Bellu Catholic. Pe lângă numeroasele expoziții colective și de grup din țară și străinătate a avut expoziții personale la: Arad (1968), Veneția, Milano, Ravena, Torino, Roma (1970), Bekescsaba (1972), Frankfurt (1978), Sofia (1985), București (1996).Epoziții postume: *Un gând pentru Sever Frențiu*, Căminul Artei București (1998), *Sever Frențiu, perioada arădeană*, Muzeul de Artă Arad (2001). Lucrări semnate Sever Frențiu se află în colecții de stat și private din România, Germania, Italia, Anglia, Danemarca, Suedia, Olanda, Canada, S.U.A.

MUZEUL DE ARTĂ ARAD

Sever Frențiu, Autoportret,
ulei pe carton, 23,5/17,5 cm,
amprentat cu coada pensulei dreapta jos: *S.Frențiu 61*
colecția Emilia și Viorel Jurca

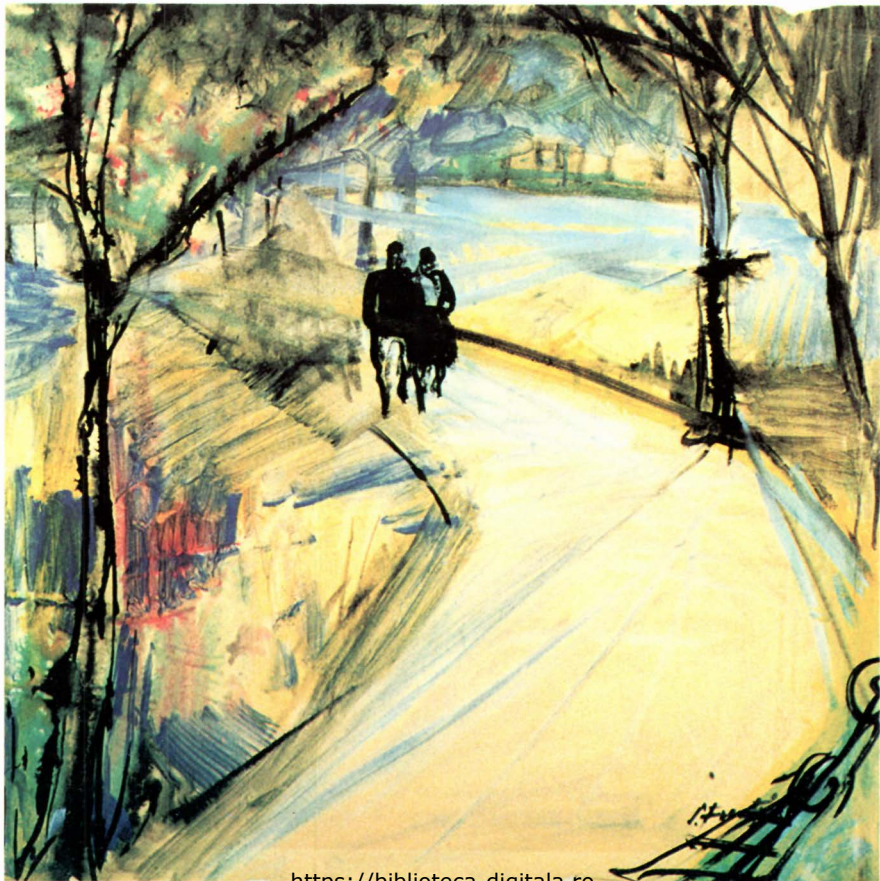

SEVER FRENTIU s-a născut în 15 septembrie 1931 la Săcuieni (jud.Bihor). În 1949 absolvă studiile medii în Arad și se înscrie la Institutul de Arte din Cluj unde i-a avut profesori pe Petre Abrudan, Aurel Ciupe și Catul Bogdan. În anul 1955 termină facultatea și se stabilește la Arad. Lucrează ca scenograf mai întâi la Teatrul de Păpuși, iar în perioada 1960-1970 la Teatrul de Stat; colaborează și cu teatre din Ungaria. În paralel, pictează mult, participă la expoziții locale, județene și bienale; din 1961 devine președintele U.A.P Arad. În anul 1970 se stabilește la București unde îmbină arta picturii cu cea a scenografiei de teatru (Teatrul Ion Creangă, Teatrul Țandărică, Teatrul Lucia Sturdza Bulandra, Teatrul Evreiesc și Teatrul Mic) și film (Studioul de Film Buftea). După 1978 călătorește și lucrează în Sudan, Italia (își perfecționează tehnica prelucrării sticlei în atelierele de la Murano), Franța (împreună cu soția sa, Zizi Frențiu, predă lecții de actorie și regie copiilor handicapați), în Danemarca, Norvegia, Elveția și Canada (lucrează ca scenograf). Începând din 1990 se implică în viața civică: membru al Alianței Civice; 1991 membru fondator al Clubului Rotary și vicepreședinte în perioada 1994-95; în 1996 este ales Mare Maestru al Marii Loji Masonice din România. S-a stins din viață în 9 noiembrie 1997, într-un spital de cardiologie din Faenza. Este înmormântat în cimitirul Bellu Catholic. Pe lângă numeroasele expoziții colective și de grup din țară și străinătate a avut expoziții personale la: Arad (1968), Veneția, Milano, Ravena, Torino, Roma (1970), Bekescsaba (1972), Frankfurt (1978), Sofia (1985), București (1996).Epoziții postume: *Un gând pentru Sever Frențiu*, Căminul Artei București (1998), *Sever Frențiu, perioada arădeană*, Muzeul de Artă Arad (2001). Lucrări semnate Sever Frențiu se află în colecții de stat și private din România, Germania, Italia, Anglia, Danemarca, Suedia, Olanda, Canada, S.U.A.

MUZEUL DE ARTĂ ARAD

Sever Frențiu, Pești,
ulei pe pânză, 36,5/47 cm,
amprentat cu acul dreapta sus în siglă cu cerc: S.F 67
colecția Miloș Cristea

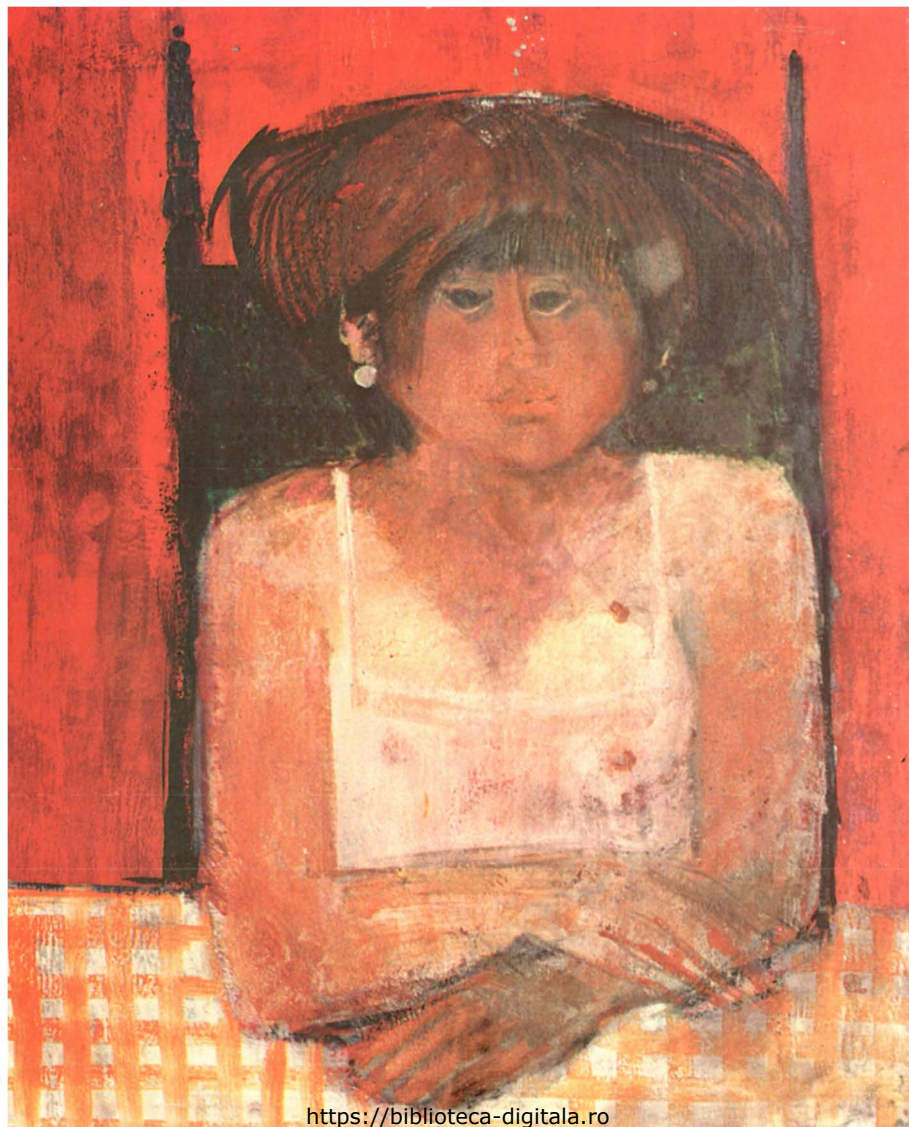
SEVER FRENȚIU s-a născut în 15 septembrie 1931 la Săcuieni (jud. Bihor). În 1949 absolvă studiile medii în Arad și se înscrie la Institutul de Arte din Cluj unde i-a avut profesori pe Petre Abrudan, Aurel Ciupe și Catul Bogdan. În anul 1955 termină facultatea și se stabilește la Arad. Lucrează ca scenograf mai întâi la Teatrul de Păpuși, iar în perioada 1960-1970 la Teatrul de Stat; colaborează și cu teatre din Ungaria. În paralel, pictează mult, participă la expoziții locale, județene și bienale; din 1961 devine președintele U.A.P. Arad. În anul 1970 se stabilește la București unde îmbină arta picturii cu cea a scenografiei de teatru (Teatrul Ion Creangă, Teatrul Tândărică, Teatrul Lucia Sturdza Bulandra, Teatrul Evreiesc și Teatrul Mic) și film (Studioul de Film Buftea). După 1978 călătorește și lucrează în Sudan, Italia (și perfecționează tehnica prelucrării sticlei în atelierele de la Murano), Franța (împreună cu soția sa, Zizi Frențiu, predă lecții de actorie și regie copiilor handicapați), în Danemarca, Norvegia, Elveția și Canada (lucrează ca scenograf). Începând din 1990 se implică în viața civică: membru al Alianței Civice; 1991 membru fondator al Clubului Rotary și vicepreședinte în perioada 1994-95; în 1996 este ales Mare Maestru al Marii Loji Masonice din România. S-a stins din viață în 9 noiembrie 1997, într-un spital de cardiologie din Faenza. Este înmormântat în cimitirul Bellu Catholic. Pe lângă numeroasele expoziții colective și de grup din țară și străinătate a avut expoziții personale la: Arad (1968), Veneția, Milano, Ravena, Torino, Roma (1970), Bekescsaba (1972), Frankfurt (1978), Sofia (1985), București (1996). Expoziții postume: *Un gând pentru Sever Frențiu*, Căminul Artei București (1998), *Sever Frențiu, perioada arădeană*, Muzeul de Artă Arad (2001). Lucrări semnate Sever Frențiu se află în colecții de stat și private din România, Germania, Italia, Anglia, Danemarca, Suedia, Olanda, Canada, S.U.A.

MUZEUL DE ARTĂ ARAD

Sever Frențiu, Plimbare în parc,
acquarelă, 50/50 cm,

semnat dreapta jos cu negru: S.Frențiu, nedat
colecția Ovidiu Cornea

SEVER FRENȚIU s-a născut în 15 septembrie 1931 la Săcuieni (jud.Bihor). În 1949 absolvă studiile medii în Arad și se înscrie la Institutul de Arte din Cluj unde i-a avut profesori pe Petre Abrudan, Aurel Ciupe și Catul Bogdan. În anul 1955 termină facultatea și se stabilește la Arad. Lucrează ca scenograf mai întâi la Teatrul de Păpuși, iar în perioada 1960-1970 la Teatrul de Stat; colaborează și cu teatre din Ungaria. În paralel, pictează mult, participă la expoziții locale, județene și bienale; din 1961 devine președintele U.A.P.Arad. În anul 1970 se stabilește la București unde îmbină arta picturii cu cea a scenografiei de teatru (Teatrul Ion Creangă, Teatrul Țândărică, Teatrul Lucia Sturza Bulandra, Teatrul Evreiesc și Teatrul Mic) și film (Studioul de Film Buftea). După 1978 călătorește și lucrează în Sudan, Italia (își perfecționează tehnica prelucrării sticlei în atelierele de la Murano), Franța (împreună cu soția sa, Zizi Frențiu, predă lecții de actorie și regie copiilor handicapați), în Danemarca, Norvegia, Elveția și Canada (lucrează ca scenograf). Începând din 1990 se implică în viața civică: membru al Alianței Civice; 1991 membru fondator al Clubului Rotary și vicepreședinte în perioada 1994-95; în 1996 este ales Mare Maestru al Marii Loji Masonice din România. S-a stins din viață în 9 noiembrie 1997, într-un spital de cardiologie din Faenza. Este înmormântat în cimitirul Bellu Catholic. Pe lângă numeroasele expoziții colective și de grup din țară și străinătate a avut expoziții personale la: Arad (1968), Veneția, Milano, Ravena, Torino, Roma (1970), Bekescsaba (1972), Frankfurt (1978), Sofia (1985), București (1996).Epoziții postume: *Un gând pentru Sever Frențiu*, Căminul Artei București (1998), *Sever Frențiu, perioada arădeană*, Muzeul de Artă Arad (2001). Lucrări semnate Sever Frențiu se află în colecții de stat și private din România, Germania, Italia, Anglia, Danemarca, Suedia, Olanda, Canada, S.U.A.

MUZEUL DE ARTĂ ARAD

Sever Frențiu, Portret de femeie pe roșu,
ulei pe carton, 60/48 cm,
amprentat cu acul dreapta jos în siglă cu cerc: S.F 63
colecția Ovidiu Cornea